

عنوان مقاله:

نقد کهن الگویی منظومه بانوگشسب نامه

محل انتشار:

فصلنامه ادبیات عرفانی و اسطوره شناختی، دوره 11، شماره 40 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

خدیجه بهرامی رهنما - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

محمود طاووسی - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی
دانشگاه آزاد اسلامی واحد رودهن

خلاصه مقاله:

یکی از رویکردهای مهم نقد آثار ادبی، نقد کهن الگویی است که ریشه در نقد روان شناسی ژرفانگر دارد. این رویکرد که بر پایه اندیشه های کارل گوستاو یونگ شکل گرفته است، به بررسی انواع کهن الگوها در ضمیر ناخودآگاه بشر اختصاص دارد. به اعتقاد یونگ، علت تکرار مضمون های اسطوره ای را باید در نوعی تجربه همگانی جست و جو کرد که در همه نسل ها تکرار شده است. منظومه بانوگشسب نامه سرشار از کهن الگوهای مختلف است. بانوگشسب الگوی صورت مادر مثالی است که برای رسیدن به فردیت، مراحل و موانع بسیاری را پشت سر می گذارد. وی به نبرد با سایه های درون خود در قالب نخچیر کردن و مبارزه با خواستگاران انیرانی می پردازد تا به خودیابی و یکپارچگی شخصیت دست یابد. هدف نگارندگان این پژوهش تحلیل شخصیت بانوگشسب براساس آرای یونگ و بررسی کهن الگوهای چون فرآیند فردیت یافتن، سایه و ماندالا در آن است.

کلمات کلیدی:

بانوگشسب نامه، کارل گوستاو یونگ، نقد کهن الگویی، مادر مثالی، فردیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/859027>

